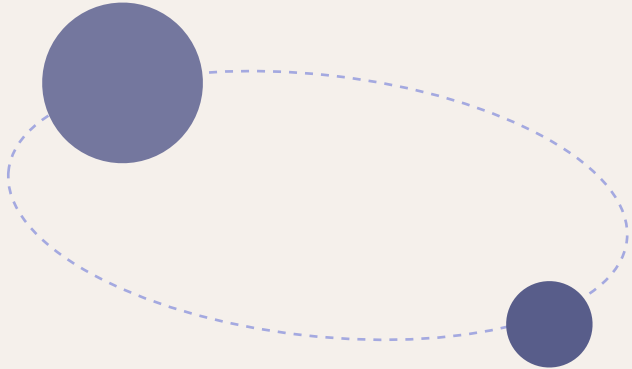
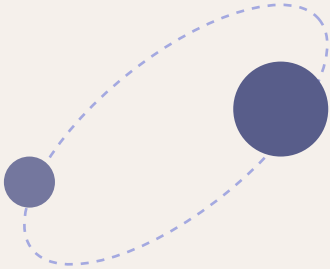

PHAN THỊ TRÀ NI

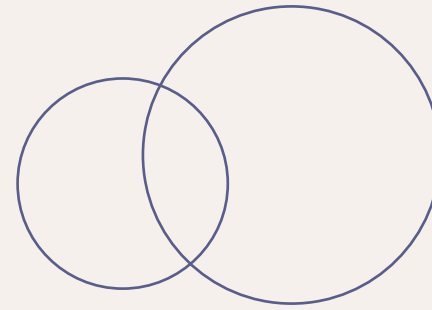
Gác bỏ công việc giáo viên môn Hóa, Trà Ni quay trở lại vạch xuất phát với tiếng Nhật. Từng tự nhận vốn tiếng Nhật của mình trước kia vô cùng ọp ẹp, mới đây Ni quay lại Nhật làm phiên dịch cho nghiệp đoàn. Hiện cô đang là phụ trách đào tạo của Trung tâm tiếng Nhật JVC Hồ Chí Minh.

“

Tính từ lúc bắt đầu học đến lúc bay sang Nhật, Ni học tiếng Nhật ở Việt Nam được khoảng 3 tháng. Qua bên Nhật thì tất cả từ an ninh bên sân bay hay là mọi người xung quanh đều nói tiếng Nhật hết thành ra bị ngợp, không hiểu mọi người đang nói gì. Cả lúc điền giấy nhập cảnh hay nhận hành lý, người ta nói thì mình gần như không hiểu gì hết. Mình chỉ làm theo nội dung trong tờ hướng dẫn đã đọc trước đó ở Việt Nam thôi.

Ni đi tàu điện cao tốc từ Narita về trường gần ga Nippori. Đó cũng là lần đầu tiên Ni đi xe điện, nhìn từ xe điện ra cảm thấy như một thế giới khác. Tất cả mọi thứ đều khác so với Việt Nam. Cách thành phố họ kiến thiết xây dựng, cách con người họ đi, đường tàu điện. Sạch là điều đầu tiên mình nhìn thấy, kể cả đường ven xe lửa cũng rất sạch.

Tháng 7, 2016 khi chi vừa học tới bài 14 của Minna no Nihongo, Trà Ni tới Nhật, bắt đầu hành trình du học của mình.

Ngày thứ hai sau khi đến Nhật, Trà Ni được bạn dẫn đi làm giấy tờ đăng ký cư trú. Tờ tài liệu dày những chữ Hán đã làm khó cô, tuy vậy ...

“

Ni điền giấy cứ bị sai vì bạn của Ni cũng chỉ qua trước Ni có ba tháng thôi. Làm đến tận cả buổi trưa luôn nhưng những cô lớn tuổi ở bên hành chính vẫn kiên nhẫn chờ để mình điền hết rồi sửa đi sửa lại, cuối cùng thì đóng dấu để mình có thể làm xong tờ cư trú. Dù đang sử dụng dịch vụ của nhà nước nhưng mình vẫn cảm giác được mình là khách hàng. Nhân viên của ủy ban họ tiếp đón mình và hỗ trợ mình rất nhiều trong các thủ tục liên quan.

Ngày đi làm thêm đầu tiên

“

Quãng đường từ nhà đến chỗ làm có 20 phút, Ni đã đi trước 1 tiếng rưỡi nhưng bị lạc đường và đến muộn. Lúc biết là có thể bị muộn, mình có điện thoại nhưng với vốn từ ọp ọp của mình thì mình diễn tả không đủ để người ta hiểu. Người ta mắng và nói là ngày đầu tiên đi làm thì phải tính đôi thời gian để đến đúng giờ. Lúc đó mình muốn giải thích là mình đã chuẩn bị, đã đi sớm 1 tiếng rưỡi nhưng không nói được. Vậy nên mình nghĩ khi sinh sống và làm việc ở Nhật Bản, nên học tiếng Nhật dùng liên lạc trong công việc. Thời điểm nghĩ mình sắp đi trễ thì chỉ biết điện cho chủ quán nói là tôi sẽ đến trễ và trễ bao nhiêu phút chứ không đưa ra được lý do vì sao mình đến trễ.

Sau này khi làm trong Nghiệp đoàn mình được dạy khá là kĩ về nguyên tắc trong công việc. Khi nào cũng phải tính trước là mình sẽ đến lúc nào và đến bao nhiêu phút trước cuộc hẹn để không xảy ra sự cố. Xui rủi lắm nếu có trễ thì mình đã biết cách truyền đạt nguyên nhân để mong người ta thông cảm.

“

6 tháng đầu mới đến Nhật khó khăn và cũng bận rộn nhất, Ni học các từ vựng dùng tại nhà hàng sushi bằng chuyên, ghi nhớ tên món ăn, thực hiện thành thạo nhiều nhất có thể các khâu trong chuỗi công việc. Thời gian đầu ấy mình chỉ mong cho hết thời gian du học 1 năm 9 tháng để về nước.

Khi khác biệt về ngôn ngữ không còn là rào cản

“

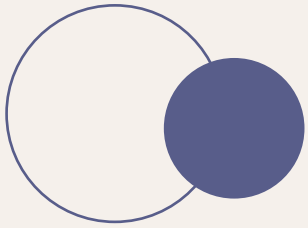
Sau khi tiếng tốt hơn và bắt đầu quen dần, mình thấy mình đã tận hưởng cuộc sống tại Nhật Bản hơn lúc trước nhiều. Ngày thường thì đi học, đi làm. Ngày nghỉ thì đi chơi với bạn. Cứ cách một đến hai tháng mình sẽ đi một công viên hay chỗ nào đó để biết thêm, để ăn thử món nổi tiếng ở khu vực này, khu vực kia. Mình hay đi lạc tàu. Thời điểm mới qua thì không biết tiếng nên không dám hỏi. Đến lúc biết thì có hỏi, có nhiều người thân thiện người ta dẫn mình đến tận nhà chờ ga tàu luôn và dặn lên tàu nào lúc mấy giờ.

Sau khi về nước Trà Ni làm việc cho một công ty phái cử ở Việt Nam, sau đó quay lại Nhật theo diện phiên dịch nghiệp đoàn. Hiện tại cô đang làm việc cho một trung tâm Nhật ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh.

“

Thực sự nếu có nơi nào ở Nhật Bản mà mình muốn quay lại thì mình muốn đi Oita. Oita có một nơi gọi là Yufuin. Ni đi qua một lần, cảm thấy thích chỗ đó lắm. Con người chỗ đó cũng hay, không khí cũng hay, có cả suối nước nóng, rồi cả thảo nguyên bạt ngàn chỉ thấy một màu xanh. Hồi đó là mình đi làm rồi đi ngang qua Oita. Trước khi về nước cũng ở Oita gần 1 tuần. Người ở đó đúng kiểu người dân Kyushu, họ mộc mạc và rất thân thiện với người nước ngoài.

**Về nước sau đó
quay lại Nhật Bản
làm việc**

Trong bài phỏng vấn Trà Ni đã nhắc đến trải nghiệm đi muộn vào ngày làm thêm đầu tiên vì bị lạc đường. Khi biết mình sắp đi muộn Trà Ni đã gọi điện báo cho chủ quán chỗ làm thêm. Cô đã xử lý rất đúng đắn trong tình huống này.

Lý do là bởi:

“Trong trường hợp bị muộn dù là 5 hay 10 phút thì nên liên lạc sớm với đối phương. Có lẽ sẽ có người nghĩ rằng “Có 5, 10 phút thôi mà?”, tuy nhiên mấu chốt của việc này là để đối phương không phải lo lắng hay sốt ruột khi phải chờ mình.” (Trích Lời khuyên cho cuộc sống tại Nhật bài 7 sơ cấp 1)

Các bạn có thể đọc thêm về cách người Nhật nhìn nhận vấn đề “Đến muộn” tại “Lời khuyên cho cuộc sống tại Nhật” bài 7 sơ cấp 1 Giáo trình IRODORI.

<https://jpf.org.vn/irodori>